

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év március hó 26. és május hó 28. napjain tartott nyilvános tárgyalások alapján meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2008. év március hó 4. napján kihirdetett **12.B.118/2007/19.** számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban határozza meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 112.236 (száztizenkettőezer-kettőszázharminchat) forint bűnügyi költségből a vádlott 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forintot köteles megfizetni az államnak. A további 97.836 (kilencvenhétezer-nyolcszázharminchat) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A Pest Megyei Bíróság a 2008. év március hó 4. napján kelt 12.B.118/2007/19. számú ítéletével a vádlottat emberölés büntette miatt 4 év börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsősorban felmentéséért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év május hó 23. napján kelt átiratában és képviselője a nyilvános tárgyaláson a felmentésre és az enyhítésre irányuló fellebbezéseket alaptannak találta, indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A fellebbezési eljárás során a vádlott és védője a tényállás megalapozottságát nem támadták, a vádlott bűnösségének megállapítását azonban továbbra is sérelmezték. A vádlott és védője által a bírósági eljárás során előadott védekezéseket változatlan tartalommal fenntartották. Hivatkoztak arra, hogy a vádlott az ijedtség és a menthető felindulás alapján a Btk. 29. § (2) bekezdésben írtak szerint jogos védelmi helyzetben volt, ezért nem büntethető, így elsősorban a felmentésért, másodsorban enyhítésért felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásáért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott a Btk. 29. § (3) bekezdése szerinti jogos védelmi helyzetben volt, de azt túllépte, ezért a bűnösségének megállapítása és a büntetés kiszabása törvényes.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. §. (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. Nem tévedett, amikor a vádlott 2007. év március hó 23. napján gyanúsítottkénti első meghallgatásáról készült vallomását a bizonyítékok köréből kirekesztette. E vallomás megtételére ugyanis a védő kirendelése nélkül került sor. A nyomozó hatóság ugyanis csak a gyanúsítottkénti kihallgatás megkezdése után 16 óra 35 perckor faxon történt kirendeléssel gondoskodott a védő jelentéről.

Tekintettel arra, hogy a Be. 179. § (1) és (3) bekezdése értelmében a gyanúsítottnak joga van arra, hogy az első kihallgatása előtt a védőjével a kapcsolatot felvegye, így eljárási szabálysértést követett el a nyomozó hatóság, amikor a védővel történő konzultációs jogát - amely jog a védekezéshez való jog része - a gyanúsítottnak nem biztosította. Ezen túlmenően a vádlott vérében a cselekmény elkövetésekor 2,59 ezrelék volt, súlyos fokú volt a véralkohol koncentrációja, ami az első kihallgatásakor még mindig csak közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotára bomlott le. Ilyen állapotban a vádlott által tett vallomás bizonyítékként szintén nem volt értékelhető.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat ennek ellenére a lehetséges körben felderítette, és az összegyűjtött bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte. A döntő tények tekintetében az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, és a tényállást a lényeges tények tekintetében is megalapozottan állapította meg.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a sértett sérüléseinek, keletkezési körülményeinek pontos leírása hiányosan történt, ezért e tekintetben a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésének a./ pontja alapján részben megalapozatlan. Ez a megalapozatlanság azonban nem hatott ki az ügy lényegére, ezért az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt.

A vádlott a fellebbezési tárgyalás során előadta, hogy gerincsérv megbetegedésben szenved, és műtéti beavatkozásra lenne szüksége a gyógyuláshoz, és ezzel összefüggésben becsatolta a Kórház Idegsebészetre szóló, 2008. év június hó 13. napján kelt beutalóját, valamint a Kórház Traumatológiája által 2008. év június hó 18. napján kiállított Ambuláns lapot, mely szerint a gerincsérve miatt műtétet ajánlottak.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az ügyben a Be. 353. § (1) bekezdése alapján bizonyítást rendelt el a vádlott általános belgyógyászati és idegsebészeti orvosi vizsgálata

érdekében. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény elkészítésére az Orvostani Intézetét rendelte ki. A szakértőknek arra kellett választ adniuk, hogy a vádlott szenved-e gerincbetegségben, ez szükségessé teszi-e az operációt, és amennyiben szükséges, megoldható-e a műtét a büntetés-végrehajtás keretei között, s a vádlott egészségi állapota befolyásolja-e a börtöntűrő képességét.

Az 1-es és a 2-es igazságügyi orvosszakértők véleménye szerint a vádlott alkoholos neuropathia, kezelt magas vérnyomás betegségben szenved, a pszichés fejlődés enyhe zavarával, jellemző a pszichés problémáira a dysthymia, az időszakos fokozódó szorongás, helyenként pánikjelenségekkel. Személyiségében számos dependens vonás észlelhető.

Jelenleg fenn áll a bokaizületi törés utáni állapot, égési sérülés, illetve ezt követő bőrátültetés utáni állapot, méhen kívüli terhesség utáni állapot, és enyhe fokú rövidlátás.

Az elvégzett gerinc MR vizsgálat a vádlottnál természetes fokú degeneratív gerincbetegség fennállását igazolta, a nyaki szakaszon a porckorong előboltosulásával, az ágyéki és a sacralis szakaszon a porckorong sérvésedésével.

A műtėti beavatkozás vonatkozásában további vizsgálatok szükségesek. Amennyiben műtét szükséges, ez a büntetés-végrehajtás kereti között megoldható.

A vádlott testi betegségei börtöntűrő képességét lényegesen nem befolyásolják. A vádlott dysthymiaja időszakos pánikbetegségét negatívan befolyásolhatja.

A másodfokú tárgyaláson a vádlott személyi körülményeiben időközben bekövetkezett változásait okirattal igazolta. Mindezek alapján a tényállást a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja értelmében az alábbiakkal egészíti ki:

1. A sértett 4 rendbeli sérülést szenvedett:

- A bal szemöldök belső végében 2 cm-es hosszú éles szélű sebzést.
- Az orrhát baloldalán a test hossz tengelyével megegyező felszínes, 2 cm hosszú szúrt-metszett sérülést. E sérülések **kis erejű** direkt mechanikai erőbehatás során éllel-heggyel bíró eszközzel történtek.
- A mellkas bal oldalán a bal felső tüdőlebeny és a szív jobb pitvar elülső falának a pitvar üregébe hatoló szúrt sérülése **nagy erejű**, direkt mechanikai erőbehatásra, típusosan szúrásos mechanizmus során keletkeztek. A szúrcsatorna iránya balról, fentről jobbra lefelé, előlről hátra irányult, a szúrcsatorna hossza 10-12 cm hosszú volt. Az elkövetés eszköze 10-12 cm hosszú kés lehetett. Ezt a sérülést a sértett az elkövetővel szemben, nagy valószínűséggel álló testhelyzetben szenvedte el.
- Az V. ujj singcsonti oldalán lévő felszínes metszett seb típusos védekezési jellegű sérülésként jött létre (igazságügyi orvosszakértői vélemény 3-as szakértő - nyomozati iratok 162-163. oldal).

2. A vádlott természetes okú gerincbetegségben és magas vérnyomás megbetegedésben szenved, melyet részletesen a fellebbezési eljárás során beszerzett 1-es és 2-es szakértők által készített az igazságügyi orvosszakértői vélemény tartalmaz. A testi betegségei a börtöntűrő képességét nem befolyásolják.
3. A vádlott személyiségében dependens időszakos pánikjelensége, szorongása a börtöntűrő képességét negatívan befolyásolja.
4. Házasságot kötött 1-essel 2008. év október hó 25. napján
5. A 2008. év október hó 25-től a Papírgyárban dolgozik jelenleg is csomagolóként, havi keresete 90.000,- forint

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra alkalmassá vált (Be. 351. § (1) bekezdése).

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az irányadó tényállás összhangban állt az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokkal, tartalmazza az ügy elbírálásához szükséges tényeket, így a megalapozott tényállás helyességét vitatni nem lehetett.

Ezért a bizonyítékok értékelését és egyes ténymegállapításoknak, valamint a megállapított tényekből a további tényekre való következtetések helyességét vitató védői érvelésnek nem volt jogi alapja a másodfokú eljárás keretében.

A vádlott bűnösségének a megállapítása és a cselekményének jogi minősítése törvényes, és az elsőfokú bíróság jogi indokolása is helytálló.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal a megállapítással, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett, mert a sértett részéről őt a cselekményt megelőzően a nap folyamán, majd közvetlenül előtte jogtalan támadás érte. A sértett részéről azonban rendszeres volt a vádlott bántalmazása, sőt ez sokszor kölcsönösségbe is torkollott.

A sértett magatartása azonban a vádlott testi épsége ellen intézett, eszköz nélküli jogtalan támadás volt, és a vádlott ennek elhárítása végett, vagyis jogos védelmi helyzetben cselekedett.

A testi épségét fenyegető veszélyt azonban a vádlott a sértettnek egy 14 cm pengehosszúságú késsel, nagy erővel, 10-12 cm szúrcsatornát eredményező szívszúrásával okozott megölésével, az elhárítás szükséges mértékét túllépve az arányosság elvét megsértve hárította el, amikor a sértettet **eshetőleges** szándékkal megölte.

Ezért a vádlott javára a Btk. 29. § (1) és (2) bekezdésében írt és büntetlenséget eredményező jogos védelem nem volt megállapítható.

A tényállás szerint a vádlott félt a sértettől még akkor is, ha már hozzászokott a bántalmazásainak elhárításához, de ennek ellenére a gerincébe történt ütés vagy rúgás miatt, mely erős fájdalmat okozott, nagyfokú ijedtség állapotába került, melyből egy felindult állapotára is következtetni lehetett. Ez az ijedtség és menthető

felindulás azonban nem volt olyan erejű, amely képtelenné tette volna a vádlottat annak felismerésére, hogy a sértett által végrehajtott, eszköz nélküli bántalmazás elhárításához szükségtelen volt a támadó sértett megölése.

Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság is csak azt állapíthatta meg, hogy az ijedtség és menthető felindulás csupán korlátozta a vádlottat a védekezés szükséges mértékének a felismerésében, ezért a Btk. 29. §-ának (3) bekezdésének a korlátlan enyhítést lehetővé tevő törvényi rendelkezést kellett alkalmazni.

Az elsőfokú bíróság helyes jogi indokolását adta a jogos védelmi helyzet fennállásának, a másodfokú bíróság csupán azzal egészítette ki, hogy felhívta a Btk. 29. § (3) bekezdésének alkalmazását.

A büntetést befolyásoló enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetés eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a büntetés mértékének meghatározásakor a Btk. 87. § (2) bekezdésének b./ pontja szerinti enyhítő rendelkezést alkalmazta és a törvényi minimumban meghatározott 5 évi szabadságvesztés helyett enyhébb büntetést alkalmazott.

A további enyhítésre azonban a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A büntetés mértékének meghatározása során azonban annak van jelentősége, hogy az milyen mértékű volt a vádlott felismerési képességének a korlátozottsága, azaz mennyire volt aránytalan az elhárító magatartás.

Tényként csak az volt megállapítható, hogy a vádlott már hozzá is szokott a sértett bántalmazásaihoz, a szokásos testi épség elleni támadás elhárítása azonban a sértett megölésével olyan jelentős aránytalanságot mutatott, ami nem indokolta a büntetés enyhítését.

A Fővárosi Ítéltábla azonban a vádlott igazolt betegségeire, és elsősorban arra, hogy a fennálló dysthymiaja, időszakos pánikbetegsége és szorongása a börtöntűrő képességét negatívan befolyásolhatja, a Btk. 45. § (2) bekezdése alapján a törvényben előírtnál eggyel enyhébb a Btk. 44. §-ában meghatározott, fogház végrehajtási fokozatot állapított meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 372. § (1) bekezdése alapján került sor, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapul.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdésében írtak alapján rendelkezett.

A jogorvoslati jogosultság kizárására a Be. 386. § (1) bekezdése értelmében került sor.

Budapest, 2009. év május hó 28. napján

Dr. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Lassó Gábor s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 12.B.118/2007/19. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.147/2008/18. számú ítéletében írt változtatással a vádlottal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év május hó 28. napján

. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő